

Beslissing van de Commissie van Beroep van de Koninklijke Nederlandse Schaakbond.

1. Inleiding

Bij brief van 13 november 1998, op deze datum verzonden per fax aan het bondsbureau van de KNSB, heeft schaakvereniging Het Witte Paard (HWP) Sas van Gent beroep aangekend tegen de schriftelijke beslissing van de competitieleider van 30 oktober 1998. Deze beslissing had betrekking op de wedstrijd Rotterdam 3 - HWP Sas van Gent 3, gespeeld op 10 oktober 1998 in de derde klasse KNSB, in welke wedstrijd aan het 5e bord de partij A. den Hamer (HWP) - A. Bonte (Rotterdam) gespeeld werd.

Tijdens de fase van het versneld uitspelen van de partij heeft A. Bonte een remiseclaim ingediend op grond van artikel 10 lid 2 van de Fide regels voor het schaakspel. De wedstrijdleader J. Pouwels heeft zijn beslissing uitgesteld; na het vallen van de vlag van A. Bonte heeft de wedstrijdleader de partij alsnog remise verklaard.

Bij haar besluitvorming heeft de commissie naast bovengenoemde stukken betrokken een brief van 13 oktober 1998 van schaakvereniging HWP, een brief van 16 oktober 1998 van Schaakvereniging Rotterdam, een brief van 17 oktober 1998 van HWP en een brief van J. Pouwels van 17 oktober 1998.

2. Ontvankelijkheid

Artikel 3 lid 2 van het Competitiereglement bepaalt dat een beroep tegen een beslissing van de competitieleider dient te worden ingesteld binnen 14 dagen nadat de competitieleider zijn beslissing heeft meegedeeld, door middel van een aangetekende brief aan het bestuur van de KNSB. Uit de stukken blijkt niet of de faxbrief van 13 november 1998 ook per aangetekende post is verzonden, maar omdat vaststaat dat de brief in ieder geval binnen de beroepstermijn op het Bonds bureau is binnengekomen, acht de Commissie het beroep ontvankelijk.

3. Motivering

In de diverse stukken komt naar voren dat A. Bonte op de 75e zet zijn remiseclaim heeft ingediend. De wedstrijdleader geeft te kennen zijn beslissing uit te stellen conform artikel 10 lid 2 a van de spelregels. Na de 79e zet van de witspeler valt de vlag van A. Bonte. Vervolgens vraagt de wedstrijdleader aan A. den Hamer wat zijn plan is, waarop deze witspeler (kort samengevat) heeft geantwoord dat hij hierover nog niet goed had nagedacht.

Ook aan de zwartspeler heeft de wedstrijdleader gevraagd naar zijn plan en dat hield (kort samengevat) in dat hij zijn looper op de diagonaal c8-h3 zou houden waarna wit naar zijn mening niet verder kon komen.

Mede omdat er in de partij al geruime tijd weinig verandering in de stelling was gekomen, heeft de wedstrijdleader besloten de partij remise te verklaren.

Artikel 10 lid 2 geeft aan binnen welk kader een remiseclaim in de fase van versneld beëindigen dient te worden beoordeeld. Uit de formulering van onderdeel a komt enerzijds naar voren de verplichting voor de arbiter om onder bepaalde omstandigheden de partij remise te verklaren, anderzijds blijkt uit de formulering "Als de arbiter ervan overtuigd is...." dat de beslissing aan de, altijd subjectieve, beoordeling van de arbiter is overgelaten.

Ook de formulering van onderdeel c van genoemd artikel geeft de arbiter veel ruimte: "Als hij zijn beslissing heeft uitgesteld, dan kan de arbiter de partij alsnog remise verklaren....".

Naar de mening van de Commissie is het niet nodig dat de Competitieleider noch in beroep de Commissie zich een zelfstandig oordeel vormt over de situatie ter plekke en de juistheid van de remiseclaim, maar dient centraal te staan of de wedstrijdleader op de juiste wijze te werk is gegaan en in redelijkheid tot zijn beslissing heeft kunnen komen.

In deze zaak is de Commissie van oordeel dat de wedstrijdleader de situatie zeer zorgvuldig heeft benaderd. Het uitstellen van de beslissing op de remiseclaim is in het algemeen aan te bevelen, omdat daarmee geen enkele mogelijkheid verloren gaat en er in ieder geval meer informatie beschikbaar komt.

De wedstrijdleader heeft het laatste gedeelte van de partij gevolgd en heeft na het vallen van de vlag aan beide spelers hun visie en hun plan gevraagd. Alvorens zijn beslissing te nemen, heeft hij nog met een andere aanwezige wedstrijdleader overlegd.

Bij zijn beslissing de partij remise te verklaren heeft kennelijk de doorslag gegeven dat de witspeler al geruime tijd geen pogingen had gedaan om vorderingen te maken en ook na het vallen van de vlag geen overtuigend en reëel plan kon noemen.

Op basis van deze gegevens heeft de wedstrijdleader redelijkerwijs tot remise kunnen beslissen.

De beslissing van de Competitieleider om de beslissing van de wedstrijdleader in stand te laten, kan hiermee eveneens juist worden bevonden. Het beroep wordt derhalve afgewezen.

4. Cautie

Over de toepassing van artikel 10 lid 2 van de Fide regels voor het schaakspel bestaat nog geen of nauwelijks jurisprudentie. Het is daarom begrijpelijk dat schaakvereniging HWP een beslissing van de Commissie heeft gevraagd. Om deze reden acht de Commissie het juist te bepalen dat de cautie wordt terugbetaald aan HWP.

5. Beslissing

De Commissie van Beroep

- verklaart het beroep ongegrond;
- bepaalt dat de cautie dient te worden terugbetaald aan schaakvereniging het Witte Paard Sas van Gent;
- besluit hiervan mededeling te doen aan het bestuur van de KNSB.

Aldus vastgesteld op 18 december 1998 door de heren H.A. Bartels, M.W.G. de Bolster en C.W. Berghout, leden van de Commissie van Beroep, en namens hen ondertekend door H.A. Bartels.

H.A. Bartels